Ч. 231. Субота 28 (15) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Палата послів.— Парляментарна ситуация.— Італїяньско-турецка війна.

На вчерашнім засїданю приступила палата послів до першого читаня буджетового предложеня, буджетової провізориї і рахункового замкненя.

Перший промовляв пос. Крамарж. Заявив він, що в теперішній ситуациї, коли християньско-суспільне сторонництво відлучило ся від більшости, є природною річию, що правительство гадає о сотвореню тревалої парляментарної підстави до праці. Але рівнож природна річ, що великі сторонництва зовсїм не мають охоти утворити більшість працї лише на те, аби полагодити немилі податки. Коли будуча більшість має полагодити також основну реформу фінансів і адміністрациї, то треба, аби оживляв єї один дух. Чехи готові до співдїланя для поправи відносин і не домагають ся нічого, що кому небудь принесло би шкоду.

Бесїдник рішучо звернув ся против системи затроюваня відносин праси і обговорював жаданя Чехів що до представительства в правительстві.

По промові ще цїлого ряду бесїдників дискусию перервано і засїдане замкнено. Слїдуюче инні.

Ситуацию парляментарну признавано передвчера перед полуднем безвихідною, аж по полудни і вечером стали появляти ся більше оптимістичні вигляди. Опирають ся они на вислїдї конференциї, яку відбув бар. Ґавч з президиєю нїм. нац. союза, а також на нарадї, що відбула ся у презид. палати Сильвестра між дром Білиньским, Ґросом і Фідлером. Про нараду сю видано такий комунікат:

Вчера о год. 7 зібрали ся на нараду на запрошене президента палати дра Сильвестра заступники Кола польского, ческого союза, нїмецко-нац. союза в присутности президента бар. Ґавча. През. Сильвестер вказав на трудности парляментарної ситуациї та зазначив, що лише при співучасти деяких партий може бути сотворений modus vivendi та можна буде ухрухомити палату. Бар. Ґавч представив проґраму праць, які мають бути полагоджені до Різдва, а при тім підчеркнув, що старає ся о виясненє ситуациї. Всї партиї признали трудність ситуациї та згоджують ся на те, що поправа ситуациї може наступити тільки при підмозї великих партий. Признано вкінци потребу дальших конференций.

На дальші конференциї будуть на пропозицию Чехів запрошені представники Словінців.

З Тріполїсу доносять про послїдний атак Турків і Арабів, котрі уставили ся за мурами та городами, так що з огляду на гірский терен були в кориснїйшій позициї і могли заподїяти італїяньским берсалїєрам значні втрати. Однак італїяньскі войска — як подає аґентия Стефані — заатакували сильно ворога і богато напастників, головно Арабів, упало, а богато взято до неволї. Бій тревав вісїм годин і був незвичайно завзятий. Дисципліна, спокій та енергія італїяньских войск були знамениті. Вкінци італїяньским воякам удалось вигнати неприятеля з єго становища. Втрати неприятеля були дуже значні в порівнаню з італїяньскими. Точних вістий не можна було поки що одержати, бо італїяньске войско занятє розброюванем населеня. Іменно в часї бою показало ся, що мешканцї Тріполїсу попирають турецку сторону і навіть стріляли з заду на Італїянців. Тепер Італїянцї виловлюють цїлі ватаги Арабів і беруть в полон. Трийцять один з них военний суд засудив на смерть і вирок сейчас виконано.

Здаєть ся, що новий ґенерал-ґубернатор Тріполїсу, ґен. Канева, має богато причин зберігати ріжні подробицї военної ситуациї в тайнї, бо усунув з боєвої лінії італїяньских кореспондентів, викликуючи в італїяньскій працї велике обурене. Особливо у виправах в глубину краю нїякий кореспондент не може брати участи.

7)

Крізь стїну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

Пужо дав знак одному з своїх людий.

— Уважайте, аби нїхто під нїяким услівєм не вийшов з тої салї! — Відтак дальше питав:

— Ви не чули нїякого шелесту під ч. 6? Нїякого вистрілу?

— Нї, пане комісар.

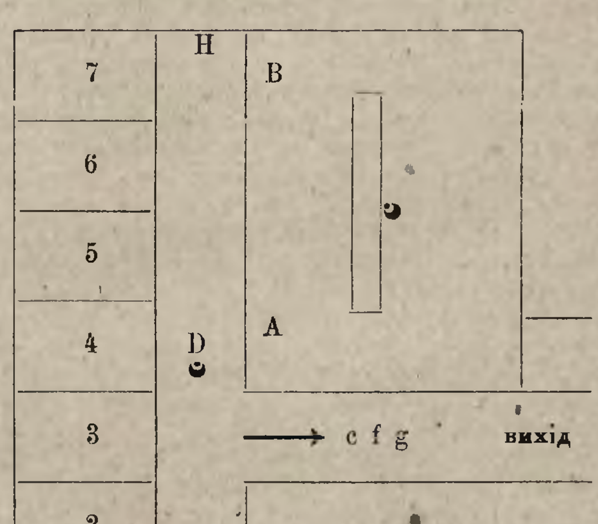
— А гадаєте, що хтось поза вами міг би перейти так, аби ви того не помітили?

Йосиф усьміхнув ся.

— Коридор вузкий, пане, а я — він поглянув по своїм животї — я майже виповняю єго...

— То правда. Дайте менї кусник паперу.

Скорими почерками оловця нарисував комісар плян салї, коридора і сїмох сепараток, назначивши обоє дверий, які лежали майже напротив комнати під ч. 4 і 6.

A B. Двері салї.

c. Місце при столї, котре займав Кітредж і покиинув.

D. Місце в коридорі, де стояв Йосиф обернений плечима до ч. 6 і заглядав крізь двері A.

e f g. Стрілки вказують напрям, з яким мужчина і женщина перейшли попри Йосифа.

H, H. Кінцї коридора.

— Отже ви тут стоїте і замикаєте коридор коло ч. 4 — сказав він до кельнера, назначуючи то місце на своїм плянї. — Впрочім — чи та саля має ще инші виходи крім тих двох?

— Нї, пане, лише на коридор.

— Добре! Тепер же уважайте. Коли ви перед тими дверми A стояли обернені плечима до ч. 6, то міг чей вийти хтось дверми B і перейти до сепаратки ч. 6, так аби ви не бачили.

— Так, то можливе.

— І з сепаратки ч. 5 або 7 міг також хтось перейти до ч. 6 так, що ви би того не бачили?

— Нї, ч. 5 було в часї тих пятнацятьох мінут незаняте, а особа, яка замовила ч. 7, не прийшла.

— Аґа! Отже колиб хто хотів був дістати ся до ч. 6, то мусїв би вийти лиш дверми B з салї?

— Так. Инакше був би я мусїв єго побачити.

— А коли знов вийшов зпід ч. 6, аби відійти з готелю, то мусїв переходити попри вас, правда?

— Так? — признав Йосиф.

— А чи крім тої панї переходив хто попри вас?

— Так, пане — скрикнув кельнер живо. — Вийшов молодий чоловік.

Як тепер доносять, недалеко міста Тріполісу стоїть 5.000 правильного турецкого войска і 10.000 арабскої міліциї. Сила та заосмотрена знаменито в поживу та амуніцию а займає позиції, які дуже трудно здобути; звідси може безнастанно непокоїти Італіянців.

Взагалї всї дотеперішні бої насувають ся здогади, що італїяньска виправа до Триполісу перемінить ся в довгу, криваву війну. Турки і сполучені з ними Араби завернули з побережних місцевостий в Киренаїцї трохи в глубину краю і будуть вести війну, доки їм стане поживи. А коли пожива скінчить ся, годї передвидїти, бо муки та індийских кактусових фіґ мимо всеї нужди Турки будуть мати довго під достатком. До того турецкі войска привикли до скромної поживи. А коли то правда, що Араби задля своєї торговлї невільниками помагають Туркам, то їх опір против Італіянцїв буде тим завзятїйший.

То саме наступить в глубинї тріполїтаньскої оази, в так званім „мешін", з тою лише ріжницею, що тут є далеко користнїйші теренові услівя до веденя партизантских боїв, ніж в Киренаїцї. Тут край на полуднє від Тріполісу в трех широких терасах піднимає ся до гір Джебель, де турецкі войска і сполучені з ними Араби знайдуть певні криївки, достаточну поживу і добри воду до пития.

Факт, що в часї послїдного бою під Тріполісом на Італїянців стріляли з заду туболці, є лише передсмаком того, що доведеть ся Італїянцям зазнати в часї сеї війни. Італїяньский вояк нїгде не буде безпечний перед неприятелем, а смерть буде чатувати на него не лише на поли бою, але й в таборі з руки скритоубийників. Тому Італїянці в Тріполїсї поражують ся тепер перед усім з мешканцями міста. Число арештованих, доконаних в Тріполїсї, доходить вже до 2.000. Провідників бунту карають смертию.

Посол Ісмаіл Гаккі звертає ся в „Танїні" против всякої мирової акциї і заявляє, що Туреччина нїколи не зрече ся Триполїтанії. Туреччина не зложить оружя, доки не дістане назад сего краю та не одержить відшкодованя за шкоди, заподіяні війною.

Новинки.

Львів, 27 жовтня 1911.

— Стан здоровля Є. В. Цїсаря. Є. В. Цїсар має ся добре. Лїкар др. Керцель, котрий вчера осмотрював Цїсаря висказав переконанє, що катар небавком уступить.

— До VII кл. ранґи посунув п. Мінїстер скарбу в етатї урядників евіденцийних катастру ґрунтового ст. ґеометра I кляси Мечисл. Ґавайковского.

— З Краєвої Ради шкільної. Кр. Р. шкільна перенесла упр. шк. Ед. Дашкевича і Тад. Телїховского уч. 4-кл. школи муж. в Журавні на рівнорядні посади до 5-кл. шк. муж. в Журавні, Ів. Муцейка уч. в Чесанові на рівнорядну посаду в Любачеві; Вол. Янковского, упр. 4-кл. мішаної школи у Войнилові на рівнорядну посаду при 4 кл. шк. муж. тамже; Ядв. Ястршембску і Ад. Прокшівну учительки 4 кл. шк. міш. у Войнилові на рівнорядні посади до 4 кл. шк. женьск тамже; Оль. Левицку в Стрию на рівнорядну посаду при шк. ім. сьв. Кінґи тамже; Пав. Реваковичівну в Стрию на рівнорядну посаду женьскої школи ім. сьв. Єлисавети тамже.

Кр. Рада шкільна зачислила книжку під заголовком: Дра Жиґмонта Самолевича Граматика латиньскої мови часть II. Після девятого польского виданя, виготовленого Томою Солтисїком для ужитку рускої молодежи приладив Іляріон Огоновский. У Львові 1911. Накладом Руского Товариства педаґоґічного — до ряду книжок дозволених до ужитку в галицких школах середних. Цїна оправленого примірника 2 К 40 с.

Кр. Рада шк. зачислила книжку під заголовком: „Мінеральоґія і ґеольоґія для середних шкіл. Написав Николай Мельник. У Львові 1911. Накладом Руск. Тов. педаґ." — до ряду книжок дозволених до ужитку в галицких школах середних. Цїна оправного примірника 2 К 40 с.

— Філїя Тов. „Просьвіта" у Львові уряджує в память 100 роковин уродин Маркияна Шашкевича сто два сьвяточні виклади, так в самім містї Львові, як і в повітї Львів-Винники-Щирець. Виклади в повітї розпочаті дня 22 жовтня покінчать ся в недїлю дня 29 жовтня. Виклади в самім містї Львові, як в усїх наших Товариствах і Читальнях відбудуть ся для піднесеня величи сьвята в сам день обходу то є в недїлю дня 5 падолиста від год. 4—5 по полудни безпосередно перед великим людовим концертом. Просить ся проте усї Хв. Виділи наших Товариств і Читалень „Просьвіти", щоби заздалегід повідомили про се своїх членів та заохотили до численної участи. Близші відомости подасть ся осібними афішами. — Від Видїлу Філїї Тов. „Просьвіта" у Львові. Др. Евг. Озаркевич, голова, Гриць Микетей, секретар.

— Секция тїла убийника Левицкого відбула ся онодня в інститутї судової медицини. Секциї доконали проф. др. Серадский і др. Хомин в асистенциї дра Голобута, дра Беґляйтера і слухачів медицини. Секция виказала затроєнє наркотиком, котрий викликав сильне запаленє легких. Внутрености віддано судовому хемікови до розслїду в цїли виказаня яка отруя смерть спричинила. Фізикат міский призволив родинї забрати тїло до дому і вчера рано відбув ся похорон.

— Маркіянове сьвято в Підлисю дня 29-го с. м. розпічне ся посьвяченєм памятника-хреста на Білій Горі.

Полева служба Божа дочинає ся о год. 9·30 рано. На богослуженю буде виголошена проповідь, відтак наступить по черзї вмурованє таблиці в підставі хреста, архиєрейске благословленє памятника і панахида. По панахидї буде промовляти голова Комітету. Відтак слїдує кантата I. до слів „Підлисє" музика дра Людкевича, по нїй промова начальника громади Підлисє, відтак кантата II. до слів „Дайте руки, други юні", музика дра Людкевича, після чого промовить посол округа п. В. Сім-

---

— А знаєте, звідки він вийшов і чи пішов перед тою панею, чи пізнїйше?

— Перед панею, а вийшов імовірно в салї.

— Моглиб ви менї описати того чоловіка?

Кельнер зморщив чоло і потер ся рукою по червоній шиї.

— Менї здаєть ся, що я пізнав би его — стрункий, гладко обголений — так, я напевно пізнав би его.

— А більше нїхто не переходив і не виходив?

— Нїхто.

— Чи ви певні того?

— Зовсїм певний.

— Добре. Я вже готов з вами.

Йосиф відїтхнув з полекшою і вже виходив, коли комісар крикнув за ним:

— Стійте! Ще одно. Що мала та дама на собі?

Кельнер живо обернув ся.

— О, пречудну сукню, вигляту —

— Нї, нї, я питаю, що мала поверх суквї. Плащ чи що инше? — Чи ті річи не були в сепаратцї ч. 6?

— Нї, пане, она лишила їх на долинї в ґардеробі.

— В ґардеробі? — Комісар зірвав ся з крісла. — Bon sang de Dieu! Скоро! Тумане! Чи ви не розумієте?

Той вибух гнїву побудив Йосифа до нечуваної діяльности; він просто кинув своє грубе тїло долї сходами і вернув по кількох хвилях задиханий, але щасливий, аби донести, що дама з під ч. 6 зложила в ґардеробі плащ і ручну шкіряну торбинку і що ті річи лежать ще там.

— Ну, є то все таки щось — воркнув Пужо, сходячи на долину, аби оглянути ті річи.

Плащ з жовтого шовку з білою підшивкою сьвідчив о дуже елеґантнім кравци, але з него не можна було нїчого догадати ся о властительцї. І дорога торбинка з бразилійскої ящірчої шкіри з золотим замком і оправою не містила в собі нїчого крім кількох прібок сукна, трохи гроший і незначеної хусточки.

— Нехай ті річи тут лежать — сказав Пужо. — Можлива річ, що хтось по них прийде, а коли би хто о них питав — ну, то вже річ Жібелена! А тепер до Американцїв!

Було чверть по десятій і банкетовий настрій осягнув свою найвисшу точку, коли нагло настала тишина і всї голови обернули ся до дверий, звідки роздав ся ґрімкий, приказуючий голос. Щось мусїло стати ся, щось поважного, то видко було по лици старшого кельнера, котрий стояв в дверех; а тепер вступив до салї присадкуватий чоловік, з червоним лицем і поважним урядовим видом в супроводі двох поліциянтів.

— До чорта! — крикнув один молодий американьский артист, що саме співав якусь пісоньку — чи то напад?

— Мої панове — почав Пужо, а всї присутні слухали налякані — дуже менї прикро, тим більше, що як чую, обходите сеє народне сьвято. Але на жаль мушу виповнити свій обовязок, який не терпить проволоки. В часї, коли ви тут бавили ся і співали, як годить ся вашому вікови в такий торжественний день, сповнено в вашім безпосереднім сусїдстві злочин.

Замовчав і повів своїми бистрими очима по лицях гостий, немов би хотів на них вичитати відповідь на невисказане питанє.

— Мої панове — відозвав ся знов і его голос прибрав тепер ґрізний звук — стою тут як заступник закона перед вами, бо маю причину здогадувати ся, що той бенкет стоїть в звязи зі злочином, який в послїдній годинї сповнено в тій гостинници.

Обжалованє було таке тяжке, що на хвилю всьо замовкло; але по першім враженю підняли ся тут і там голоси обуреня, яким однак комісар зробив скорий конець.

— Спокій! — крикнув громовим голосом. — Хто тут сидів? Він вказав на порожнє місце при довгім столї.

Очи всїх обернули ся на порожнє крісло і всї голови похилили ся до себе з живим шепотом.

— Прошу менї подати плян розміщеня гостий — приказав Пужо і коли мав в руцї спис заявив: — Тепер відчитаю всї тут записані назвища і прошу панів, аби кождий відзивав ся.

Серед напруженої уваги викликував одно назвище по другім і на кожде відзивало ся скоре: „Тут!" аж дійшов до назвища „Кітредж".

Відповіди не було.

— Пан Льойд Кітредж! — повторив і знов було тихо.

— Ага! — воркнув до себе і почав дальше викликувати назвища, аж відозвали ся всї крім одного.

— Отже в сали суть всї панове, крім пана Кітреджа. Він був тут і вийшов. Мушу знати, коли вийшов — зовсїм точно коли; мушу знати, як поводив ся і що говорив, заки відійшов — одним словом, мушу всьо знати, що знаєте про него. Подумайте, що віддасте вашому приятелеви найлїпшу прислугу, коли будете говорити щиру правду. Коли він невинний, правда може єму лиш помогти.

Почалось нудне переслухуванє без великого успіху. Кітредж знав ся лиш з немногими з присутних і то лиш поверхновно. Про него знали тілько що нічо. Нї, він поводив ся зовсїм спокійно і не говорив нїчого незвичайного. Відійшов „около девятої години"; найбільша часть присутних навіть не помітила того. Пужо дізнав ся лиш, що той молодий чоловік приїхав до Парижа близько рік тому і що є дуже приличним молодцем, що з початку мав досить дороге мешканє, а відтак покинув его і лиш дуже рідко показував ся. Де він тепер мешкає, не умів нїхто сказати.

(Дальше буде).

ґалевич. Сьпівати будуть сполучені хори читалень „Просьвіти“ олеського повіта і хор питомців духовної семинариї у Львові.

По дефіляді „Соколів“ і П. Т. Делеґатів товариств перед памятником, рушить похід з Білої Гори до села до Маркіянового колодязя, де відбуде ся водосьвятє.

Окремий поїзд, що має получене зі всіми приїзджаючими на головний дворець поїздами виїзджаючими зі Львова в напряиі до Підлися о год. 8·15 рано. Білети до сего поїзду по ціні 3 К (2 кл.) і 4·50 (2 кл.) купувати належить в канцелярії тов. „Сокіл“ (Львів, ул. Руска ч. 20). Дорога до стациї Ожидів тревае 1·15 години, так, що поїзд сподіваний в Ожидові на годину 9·30. Гості над'їзджаючі з околиці Бродів приїдуть до Ожидова скорше — гості зі Золочівщини можуть всїдати до окремого поїзду в Краснім, хотяй можна сподівати ся, що більшість учасників вибере ся кіньми.

З Ожидова удадуть ся П. Т. Гості замовленими комітетом підводами до Підлися. Оплата від особи, яку належить складити при всіданю на віз, виносить 40 сот. Дорога до Підлися (мурована) тревае 10 мінут. — З огляду на холод, який на горі дае ся відчувати, вказане тепле одінє.

Товариства і Інституциї зволять прибути з прапорами або таблицями, з якими станут у поході. Просимо також о скілько можна зголошувати вперед комітетови участь товариств, щоби комітет визначив для них відповідні місця на час посьвячення памятника а опісля і в поході.

Комітет постарав ся о відзнаки для участників сьвята (по 20 сот.) як також о памятки з обходу, які можна буде набувати при уряджених на Білій Горі столах.

Понад се уладив комітет на сей день на Білій Горі почтові скринки, до яких можна буде вкидати кореспонденциї.

Кореспонденциї будуть з тих скринок відсилані до кождого поїзду, що задержує ся в Ожидові. Тим дає комітет П. Т. Гостям нагоду кореспондовання з Білої Гори до оставших в дома свояків і знакомих.

Уладжене походу приняло на себе товариство „Сокіл“, тому просить комітет П. Т. Гостий іти за зарядженями порядкуючих похід П. Т. „Соколів“. В буфетах на той день в селі уладжених можна буде дістати зимні, а також і теплі перекуски.

Поворот: Участники сьвята будуть могли від'їхати в сторону Бродів о годині 4·30, — в сторону Львова о год. 5 по полудни зі стациї зел. Ожидів. До стациї, підводами, о яких сказано висше.

Всяких інформаций на місци уділяти будуть члени комітету, відзначені кокардками о народних красках. — За комітет Маркіянового сьвята в Підлисю: Голова комітету *В. Кальба.*

— **Дрібні вісти.** В Станиславівщині слинавка або писково-ратична хороба так поширила ся і прибрала так величезні розміри, що нема майже нїгде анї одної здорової штуки. Станиславівскі різники не можуть нїгде дістати худоби і грозять замкненем яток — В Лиситичах, стрийского повіта, в маєтности кн. Любомирского, де господарить якийсь посесор, вибухнув рільничий страйк; місцеві люди не хотять іти на роботу до посесора. — Ученик 5-ої кляси рускої ґімназиї Богдан Бордун втік онгоди з дому свого опікуна п. Рудницкого і доси не можна єго було відшукати. — Візник Іван Собейко наїхав вчера на ул. Казимирівскій на ваґон трамваєвий і вибив дишлем шибу. — В Станиславові арештовано дня 25 с. м. на жадане уряду почтового в Княгинині приватного ученика І. року учит. семинариї Казимира Мальчка за фальшоване книжочок почтової каси ощадности, на котрі вибрав поменші суми у Львові, в Коломиї і т. д. Батько єго, начальник стациї і уряду почтового в Тарнавици лїсній, сейчас заплатив шкоду.

Господарство, промисл і торговля.

— **Головний виділ „Сільского Господаря“** подає до відомости, що днях 31 жовтня і 1, 2 і 3 падолиста відбуде ся устроений філїєю на шою в Коломиї господарско-ветеринарийний курс в Коломиї при участи ветеринара міского п. А. Могильницкого, котрий буде викладати про хороби зьвірят взагалі і повітового ветеринара п. Ґроховского, котрий буде викладати про інфекцийні пошести, їх лїчене і охорону перед ними здорових зьвірят, а також про гіґієну стайнї. При тій нагоді буде викладати п. директор Фандарис про виріб овочевих вин, проф. Левицкий про годівлю безрог, і проф. Примак про годівлю рогатої худоби. Подаючи се до загальної відомости, взиваємо всї наші Кружки і всїх наших членів на території філїї коломийскої і філїй сусїдних, щоби сей курс як найчисленнїйше обсілали так, щоби він вйнїс як найдальше йдучі користи для наших господарских відносин. — Головний виділ Краєвого товариства господарского „Сільский Господар“ у Львові.

Телеґрами.

Константинополь 27 жовтня. Міністерство справ внутрішних заперечує вість о появленю ся американьской фльоти в Архіпеляґу.

Константинополь 27 жовтня. З турецкого жерела розійшла ся вість, що на схід від Бенґазі відбула ся нова битва між Італїянцями а турецким войском і племенем Сенусів. По італїяньскій стороні мало згинути 400 людий.

Париж 27 жовтня. З Тріполіса доносять під датою 26 с. м.: Нинї рано Араби заатакували фронт італїяньского войска коло Бумеліяна, але їх відперто зі стратами. Італїянцї мали кількох ранених.

Пекін 27 жовтня. Розпоряженем цїсарским міністер руху Шанґ-Кунґ-Пао усунений з причини, що він передовсїм єсть одвічальний ний за удержувань зелізниці, котре викликало теперішну ворохобню. В едикті сказано, що пляни правительства мали на цїли добро народу, але Шан-Кунґ-Пао не умів їх як слїд виконати і намагаючись силою здїйстнити намір удержавнення, переступив закон. Наслїдником єго буде бувший президент міністерства руху Танґ-Шао-Ї.

Против президента і віцепрезидента кабінету, котрі затвердили плян удержавнення буде розведене слїдство. Крім того едикт заряджує випущене на волю президента провінціональних зборів в Сечвані і инших ироводирів ворохобні в Чунґту.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем часел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·40**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденк, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, **11·35**.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, **9·09**, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·08.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·12, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·48§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.